

[Handelsministeren.]

tilføje, at jeg meget tvivler om, at Venstre kan drage nogen Fordel af en Agitation som den, det ærede Medlem Hr. Kyed lagde for med i Gaar.

Denne Agitation er nemlig i enhver Henseende uden nogen saglig Begrundelse; der ligger end ikke det ringeste Gran af Princip bag den og til Begrundelse for den. Hvad det principielle angaar, er Forholdet nemlig det, som jeg allerede har sagt, at Venstre Gang paa Gang har været med til at give Bevillinger, der i Princippet var ganske som den Bevilling, her er Tale om. Det kommer Venstre ikke udenom. Venstre kan sige: til Sukkerroedyrkning vil vi overhovedet ikke give noget, men de kan ikke begrunde deres Afslag med Henviisning til, at de opretholder og vil opretholde et Princip.

Jeg har nævnt deres Stilling til Kartoffelmelsproduktionen og til Mergelproduktionen, Mergeltransporten og Merglingen af Jorder, og de har givet Tilslutning til Fragttlettelser snart paa eet Omraade og snart paa et andet. Sagligt kan de altsaa ikke indvende noget imod Anmærkningen, som den er stillet til Finanslovens § 17.

Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Kyed sige — han vendte sig navnlig mod det konservative Parti —, at det var urimeligt, at en Sag af den Art ikke blev afgjort ved en særlig Lov, og det ærede Medlem spurgte mig patetisk, om man kunde faa Besked om, paa hvilken Lov denne Anmærkning paa Finansloven støttede sig. Ja, jeg kunde jo stille det ærede Medlem nogle Modspørgsmaal.

Hvor findes egentlig en virkelig Lovbegrundelse for den lange Anmærkning til § 24, der findes under Nr. 392, Sp. 914 i Tillæg B? Man kan naturligvis nok henvise til, at der er givet Husmandslove, men Forholdet er jo det, at Finansministeren har stillet et særligt Forslag her i Rigsdagen om at hjælpe dem, der er i Restance til Statskassen, over Vanskelighederne, men det har Venstre ikke kunnet gaa med til; de vil have det hele afgjort paa Finansloven. Vi gør ingen Indvending derimod i og for sig; men der ligger jo ikke noget Princip til Grund for deres Afvisning i det ene Tilfælde, naar de kan kræve, at en Sag af den Art netop skal afgøres paa Finansloven i det andet Tilfælde. Det er det, man kalder til hvilken Side hver anden Gang, alt efter som det passer en.

Og hvilken Lov er der vedtaget i Rigsdagen, hvorefter man igennem en lang Aarrække har ydet 50 Mill. Kr. i Eksportkredit? Hvor er denne Lov? Maa jeg faa at vide,

hvor den er, hvilket Nummer den har, under hvilken Dato den er stadfæstet eller vedtaget her i Rigsdagen. Jeg kender ikke noget til, at der er vedtaget en Lov herom. Og det skulde man dog tro betød noget, 50 Mill. Kr. er da ikke en Bagatel! Men det Spørgsmaal har man afgjort paa Finansloven; man har endogsaa gjort det paa den Maade, at Handelsministeren i sin Tid var i Stand til at medvirke til Optagelse af et udenlandsk Laan paa ikke mindre end 20 Mill. Kr.

Jeg forstaar derfor ikke, hvorledes Venstre nu kan komme og sige, at det er stridende imod dyrebare Principper, at man afgør et Spørgsmaal af den Art paa Finansloven, naar man til andre Tider har kunnet afgøre saa vigtige Spørgsmaal paa den samme Finanslov eller tilsvarende Finanslove. Men det er ogsaa blot noget, man siger. Nu passer det at sige det paa den Maade, og saa siger man det paa den Maade.

Jeg kan for øvrigt ikke se, at der i det hele taget var nogen Rimelighed i at forelægge et særligt Lovforslag i Rigsdagen for at faa Ret til at yde det Tilskud, der her er Tale om. For det første er det slet ikke sikkert, at der kommer Penge til Udbetaling; det beror paa Sukkerpriserne, de kan meget vel rette sig saaledes, at Staten ikke kommer af med en Øre. Desuden kan Pengene ikke komme til Udbetaling i det Finansaar, vi gaar ind i, fordi Sukkerfabrikkernes Regnskab ikke slutter før efter Finansaarets Udløb, ikke før den 1. Maj. Dertil kommer, at det er et ganske almindeligt Bevillingsspørgsmaal, og i Forhold til mange andre Bevillinger, der er givet uden særlig Lov, er det jo en forholdsvis ringe Bevilling.

Det ærede Medlem Hr. Kyed talte om, hvilke Konsekvenser det kan faa, at Staten her træder til med en hjælpende Haand, med Tilskud, og det ærede Medlem nævnte Mølleindustrien som et afskrækkende Eksempel. Jeg ved nu ikke, om Mølleindustrien vil komme og forlange direkte Statsstøtte. Der foreligger da i hvert Tilfælde ikke noget om, at der skal ydes direkte Statsstøtte til Mølleindustrien, i alt Fald ikke mig bekendt. Men her er der for øvrigt slet ikke Tale om at yde Støtte til nogen Industri.

Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Kyed i Gaar argumenterede ud fra, at det var nogle rige Sukkerfabrikker, der skulde have Statens Penge. Jeg maa gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke rigtig har tænkt sig om, da han argumenterede saaledes; for det ærede Medlem ved jo meget vel, at her er der slet ikke Tale om at yde De danske